

فرهنگ سازی به زمان نیاز دارد

22 اردیبهشت 1403

تأمین امنیت زنان در ورزشگاه فقط این نیست که در ورودی و خروجی مجزا برای زنان در نظر گرفته شود یا سرویس‌های بهداشتی مناسب برای آنها پیش‌بینی شود. مسئله مهم در این موضوع، وضعیت فرهنگی ورزشگاه‌هاست.

فهیمة فرهمندپور؛ رئیس شورای فرهنگی و اجتماعی خانواده و زنان در روزنامه همشهری نوشت، سؤالی مطرح شده مبنی بر اینکه چه کارهایی باید می‌شد تا شاهد اتفاقات و توهین‌هایی که در بازی پرسپولیس و سپاهان به تماشاگران زن شد، نباشیم. در این موضوع چند نکته وجود دارد؛ نکته نخست این است که کارهای فرهنگی تدریجی و دیربازده است. فرهنگ‌سازی چه به این معنا که مقوله‌ای می‌خواهد فرهنگ شود و چه به این معنا که می‌خواهیم مقوله‌ای از فرهنگ حذف یا اصلاح شود، به زمان نیاز دارد. فرهنگ ورزشگاه نه در مدت ۶ ماه و یک سال ساخته شده و نه قرار است در این مدت ۶ ماه و یک سال تغییر کند.

نکته دوم؛ این اتفاق نشان داد اینکه ادعا شود با حضور تعدادی از زنان در ورزشگاه می‌شود بر فرهنگ موجود در این فضا مسلط شد و آن را تغییر داد، در ساحت واقعیت، شدنی نیست. تأمین امنیت زنان در ورزشگاه فقط این نیست که در ورودی و خروجی مجزا برای زنان در نظر گرفته شود یا سرویس‌های بهداشتی مناسب برای آنها پیش‌بینی شود. مسئله مهم در این موضوع، وضعیت فرهنگی ورزشگاه‌هاست. این وضعیت موجود در یک سال و ۶ ماه شکل نگرفته که با یک سال و ۶ ماه کار بتوانیم آن را تغییر بدهیم. متأسفانه ورزشگاه‌رفتن زنان طبیعتاً چنین مخاطراتی را به همراه دارد و به نظر نمی‌رسد که صرفاً با دستگیری یک نفر خاطی یا عذرخواهی او این مسئله حل شود و تضمینی وجود ندارد که تکرار نشود.

موافقان حضور زنان در ورزشگاه‌ها این موضوع را با حضور زنان در سینماها و پارک‌ها مقایسه می‌کنند و می‌گویند همانطور که زنان و مردان در سینما و تئاتر یا در خیابان و پارک می‌توانند در فضای مشترک کنار هم باشند، در ورزشگاه‌ها هم می‌توانند با هم فوتبال تماشا کنند. زنان را کنار بگذاریم و خود مردان را با هم مقایسه کنیم. مردانی را سراغ دارید که بعد از تماشای یک فیلم صندلی‌های سالن سینما را بشکنند؟ ولی بارها این اتفاق در ورزشگاه‌ها افتاده است.

مرکز مشاوره
حاله خوب
ازدواج، تحصیلی، خانواده
دکتر کبری درویش پیشه
۰۹۱۰۲۹۰۴۷۵۸
مشاوره تلفنی

فضای ورزشگاه با سینما و تئاتر قابل مقایسه نیست و نگاه متفاوتی را برای حل مسائل می‌طلبد. افرادی که مخالف حضور زنان در ورزشگاه‌ها هستند، این دغدغه‌ها را داشتند. با اتفاقاتی که افتاده است می‌شود واقع‌بینانه اظهارنظر کرد که با صرف درست‌شدن زیرساخت‌هایی مثل نرده‌کشی، ورودی و خروجی مجزا و... مسئله حل نمی‌شود.

این مسئله را چطور می‌شود حل کرد؟ نظر بعضی این است که با در نظر گرفتن جرایم سنگین و برخوردهای انضباطی برای خاطیان، فضا را برای حضور زنان فراهم کنیم. در این موضوع هم باز زنان را کنار بگذاریم و ببینیم در حوزه ورزش آقایان، در مسابقات و سالن‌های ورزشی مردان، جریمه‌هایی که قبلاً در نظر گرفته شده و برخوردهای انضباطی که انجام داده‌اند، برای مواجهه با تخلفات، خشونت‌ها و بی‌اخلاقی‌ها بازدارنده بوده است؟ به نظر می‌رسد که جواب به این سؤال منفی است. هیجان در ورزشگاه‌ها بالاست و غالباً مجازاتی که در نظر گرفته می‌شود، بازدارنده نیست.

در این شرایط عده‌ای از زنان هم علاقه‌مند به حضور در ورزشگاه‌ها هستند و دغدغه حضور در این فضاها را دارند و شاید گفته شود که این حق آنهاست که به علاقه‌شان پاسخ داده شود، اما باید دید پاسخ‌دادن به این علاقه ارزش چنین هزینه‌هایی را دارد یا نه؟ مقایسه فایده - هزینه است؛ اینکه ارزش دارد برای پاسخ به این علاقه زنان، آنها مورد اهانت قرار بگیرند؟ باید موضوع یکبار از این منظر و از این نگاه مورد بررسی قرار بگیرد. صرف آماده‌کردن زیرساخت‌های فیزیکی برای حضور زنان، امنیت‌بخش نیست.

منکر ضرورت کار فرهنگی یا مواجهه انضباطی با خاطیان نیستم؛ مسئله میزان اثربخشی چنین اقداماتی برای تضمین امنیت فیزیکی، اخلاقی و روانی خانم‌هاست؛ نکته‌ای که حتماً باید در ارزیابی در خصوص پاسخ به نیازهای خانم‌ها برای حضور در میادین ورزشی مردان، مورد توجه و تأکید قرار گیرد.